

[Statsministeren.]

erklærede, at de vilde udnytte det, han havde afdækket.

Under disse Omstændigheder har vi maattet mene det rimeligt at søge hidført en Ændring, saaledes at den paagældende, der sætter en stor Kapital ind paa at foretage Boringer, kan faa den Sikring af sin Retsstilling, som han mener ikke er givet ved selve Loven. Vi foreslaar i dette Tillæg, at de Grundejere, der har denne Fortrinsret, skal indkaldes til inden en vis Frist at melde, om de har i Sinde at gøre denne deres Fortrinsret gældende. For saa vidt der maatte melde sig nogen, vil der altsaa over for dem blive stillet de Betingelser, som Loven hjemler Adgang til. I modsat Fald vil Spørgsmaalet altsaa være afgjort, naar Indkaldelse har fundet Sted, saaledes som det er Hensigten, saavel gennem Statstidende som gennem lokale Blade.

Jeg skal anbefale, at dette Tillæg til Loven vedtages for derved at sikre Fortsættelsen af disse Undersøgelser. Da disse Undersøgelser for det første har videnskabelig Interesse og ogsaa muligvis kan faa nationaløkonomisk Interesse, er det naturligt at sikre dem, der maatte sætte betydelige Midler ind paa at gennemføre disse Undersøgelser, en Adkomst til at udnytte, hvad der maatte findes, paa nærmere bestemt Maade og saaledes, at Dækning kan tilvejebringes for de Omkostninger, som selve Undersøgelsen har paaført dem.

Jeg skal, som sagt, tillade mig at anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling. Navnlige fremhæver jeg, at det under Hensyn til Ønskeligheden af, at Boringerne snarest muligt kan blive genoptaget, vilde være formaalstjenligt, om Lovforslagets Behandling blev fremskyndet mest muligt.

Formanden: Jeg giver dernæst Ordet til den højtærede Finansminister, for at han kan fremsætte det for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Finansministeren (H. P. Hansen): Jeg har den Ære for det høje Ting at fremsætte Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af forskellige midlertidige Told- og Afgiftsbestemmelser m. v. Da jeg fremsatte Finans-

lovforslaget, omtalte jeg, at man i Indtægtsafsnittet havde regnet med en Forlængelse af Gyldigheden af de midlertidige Told- og Afgiftsbestemmelser, selv om Loven herom kun har Gyldighed til Udgangen af Juli Maaned 1936. Da man i Perioden fra 1931 til 1933 gennemførte disse Afgiftslove, var det for at skaffe Balance paa Driftsbudgettet og Dækning af Udgifter, der var foranlediget ved forskellige Kriselove. Disse Kriselove virker vel ikke mere, men ved Socialreformens Gennemførelse er der paalagt Staten store Merudgifter, ligesom der paa anden Maade har været stillet stigende Krav til Staten. Jeg mener derfor, at man ikke kan undvære de her omhandlede Afgifter, og foreslaar, at Lovens Gyldighedstid forlænges til Udgangen af Juni Maaned 1938.

Jeg har af forskellige Grunde ment det formaalstjenligt at forelægge Forslaget med samme Indhold som den nugældende Lov, men er villig til at forhandle om de enkelte Afsnit, særlig hvad angaar Loven af 15. Oktober 1932, men denne Forhandling vil selvsagt bedst kunne foregaa i det Udvalg, der nu vil blive nedsat.

I Bemærkningerne til Lovforslaget findes en udførlig Redegørelse vedrørende de enkelte Afgiftsbeløb.

Jeg skal tillade mig at anbefale Forslaget til velvillig Behandling i dette høje Ting.

Formanden: Jeg skal dernæst give Ordet til Justitsministeren, for at han kan fremsætte de for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Justitsministeren (Steincke): Jeg skal tillade mig for det høje Ting at fremsætte Forslag til Lov om den offentlige Fred paa Folkekirkens Helligdage samt Grundlovsdagen. De nu gældende Regler om den offentlige Fred paa de nævnte Dage findes i Loven af 7. August 1922, der er Udtryk for den Opfattelse, at der paa Folkekirkens Helligdage bør herske en særlig Fred. Derfor forbydes alle Arbejdssystemer, der medfører Larm og derved forstyrrer Helligdagens Fred. Endvidere forbydes fra Kl. 9 Formiddag til 4 Eftermiddag Afholdelse af støjende Sammenkomster eller Drikkelag paa offentlige Beværtningssteder, Afholdelse af offentlige Forlystelser eller støjende